

Told paa Vin, da det kun vil blive til Beskyttelse for vor indenlandske Vinproduktion, medmindre der da ogsaa lægges en passende Beskatning paa den indenlandske Fabrikation, dog, det vil man altid kunne forhandle om. Jeg skal med disse faa Bemærkninger slutte for ikke at forlænge Debatten yderligere.

Hammerich: Jeg har ikke meget at svare til det ærede Medlem (Køedt). Det var jo ikke mange af mine Bemærkninger, han tog fat paa, og det forekommer mig, at jeg over for hans Angreb paa den fraværende Modstander havde nogen Ret i, at de ikke ramte Centrum i det, som for mig er det væsentlige i Modstanderens Angreb, nemlig, at det ærede Medlem kun anfører løsrevne Tal og tilmed løsrevne Tal fra enkelte Aar. Man kan derfor slet intet se om, hvorvidt de Resultater, af hvilke han drager sine Slutninger, skrive sig fra de Aar, hvor Beskyttelsen har eksisteret, eller ikke. Der gør sig her det samme gældende, som da det ærede Medlem forleden Dag talte om Sukkerindustrien, som var gaaet saa stærkt frem her i Landet. Han fremdrog saa kun nogle enkelte Aar, hvor Sukkerindustrien ganske vist er vokset særlig stærkt, nemlig i Aarene 1892—97. Jeg tillod mig allerede den Gang at sige, at den Præmie, han vilde udsætte for en lige saa stærk Vækst i et Land med Beskyttelse, vilde jeg konkurrere til. Det viser sig nu, at jeg har haft Ret, naar jeg nævnedes Sverige, og jeg burde derfor have den Præmie, thi naar man ser hen til Sverige, vil man finde, at Sukkerindustrien just i de samme Aar er vokset betydelig mere end i vort ubeskyttede Land. Mere oplysende vilde det imidlertid være at undersøge Forholdene lige fra den Tid, Sukkerindustrien fik Indpas herhjemme, og følge den til Dato, og til Sammenligning undersøge den fra den Tid, den fik Indpas i Sverige, og ogsaa der følge den til Dato, det vilde da vise sig, at bans Fremstilling, idet han valgte nogle faa Aar, gav et ret forkert Billede. Saaledes kommer der ogsaa noget vildledende frem, naar han i Dag med Hensyn til Skotøjsindustrien vilde drage Slutninger fra et enkelt Aar, jeg tror, det var 1895—96, og deraf vilde udlede en Nedgang i Skotøjsimporten. Det er netop det, der er det forkerte, at tage et enkelt Eksempel, endside et enkelt Aar, og bygge Slutninger paa. Det, som skal undersøges, er det hele samlede Resultat af Beskyttelsespolitik i det ene Land imod Frihandel i det andet, er der som Helhed økonomisk

Fremgang i det beskyttede Sverige, og er der derimod nærmest Stagnation hos os, og særlig i vore Byerhverv, det er det, man skal søge at komme til Bunds i. Naar saa det ærede Medlem atter fremdrog det før omtalte Eksempel og sagde, at naar en Mand regnede 50 pCt. fejl den ene Gang, saa kunde han ogsaa gøre det den anden Gang, og det havde han netop gjort her, saa kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret, thi hvis de Tal er rigtige, som hans Modstander har fremsat, saa gik de ud paa, at Importen af Skotøj havde en Værdi af 2,400,000 Kr. og Fabrikationen en Værdi af 4,800,000 Kr., altsaa udgjorde Importen 50 pCt. af Fabrikationen herhjemme, og altsaa havde hans Modstander ikke Uret i at anføre disse 50 pCt.

J. Hage: Jeg fremkom med en Afbrydelse, da den ærede Ordfører havde Ordet, fordi han ikke svarede paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) rettede til ham. Jeg ønsker aldeles ikke at blande mig i Realiteten af Toldbehandlingen, men naar den ærede Ordfører paa Tingets Vegne vil slaa noget fast, kan det ikke gaa an, at han spotter ethvert Grundlag for Bevis. Det er ikke min Mening at sige den ærede Ordfører nogen Ubehagelighed, thi jeg har jo alt for ofte haft Lejlighed til at glæde mig over den Iver, hvormed han taler, men i dette enkelte Tilfælde har han i Virkeligheden traadt ethvert Grundlag for Bevisførelse under Fødder. Der blev af en Forfatter i et af Bladene paavist, at den ærede Ordfører har for at vise Protektionismens Afmagt til at standse Haandværkets Tilbagegang i Sverige, benyttet en Periode, som omfatter baade en Frihandelsperiode og en protektionistisk Periode, og for det overvejende Antal Aar en Frihandelsperiode. Deraf følger, siger denne Forfatter, at man ikke kan anføre Resultatet af disse Aars Toldvirksomhed, saaledes at man kan udlede en Slutning deraf. Det følger ganske af sig selv, og det ved enhver, der overhovedet vil give sig af med Tal og udlede Slutninger deraf, at en saadan Periode maa deles i to, en Frihandels og en protektionistisk, og man kan slet ikke slaa dem sammen. Forfatteren i Bladet siger, at det ofte er paavist, at Tilbagegangen har været langt større i den første Periode end Fremgangen i den sidste, hvoraf meget godt kan resultere Tilbagegang i det hele, men mindre Tilbagegang, end der vilde have været, hvis Frihandelsperioden var